

தமிழ்மகன் நாவல்களில் உணவு முறைகள்

இரா. சாவித்திரி ^{அ.}, சு.ஹேமலதா ^{அ.}

^{அ.} தமிழாய்வுத்துறை, டிரினிடி மகளிர் கல்லூரி, நாமக்கல்-637002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Food Patterns in Tamilmagan Novels

R. Savithri ^a, S. Hemalatha ^{a,*}

^a Department of Tamil, Trinity College for Women, Namakkal-637002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

hemarajaasn10812@gmail.com

Received: 10-04-2024

Revised: 12-06-2024

Accepted: 23-06-2024

Published: 01-08-2024

ABSTRACT

"Food is medicine; Medicine is Food" The food system that prevailed among our Tamils who were living like this has been processed and prepared since ancient times. We will discuss these news and diets in detail in this article. A balanced diet is the key to a disease-free life. It is said that if you eat good food and eat good food, you will eliminate the food that is bad for the body and eat food that is good for the body and mind, not only the body will not get sick. It means that survival without food is rare; "You who gave the ransom, you who gave life, The pindham of food before the bill" – (puraṇāṇṇu) We can see what has been explained. The purpose of this article is to study the ancient Tamil food systems and their processing methods based on literature and data with the help of Tamil Man novels.

Keywords: Words Denoting Food Methods of Eating, Food Types and Lands, Food in Grammatical Literature, Food Notes in Tamilmagan Novels

உணவினைக்குறிக்கும் சொற்கள்

தொல்காப்பியம் தமிழுக்கு முதன் முதலாக முழுமையாகக் கிடைக்கும் முதல் இலக்கண நூல் ஆகும். இத்தொல்காப்பியத்தில் உணவை 'உணா' என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றார்

'தெய்வம் உணாவே மா பறை' (தொல்காப்பியம்) பிங்கலநிகண்டில்,

'உணாவே வல்சி உண்டி ஓதனம்

ஆசனம் பகதம் இசை ஆசாரம்

ஊறை ஊட்டம்'

என உணவுக்கு தமிழில் உள்ள சொற்களை வகைப்படுத்தியுள்ளதனைக் காணமுடிகின்றது. இதைத்தவிர 'புகா' 'மிசை' போன்ற சொற்களும் உணவையே குறிக்கின்றதாகக் கூறுகின்றார்.

பெருங்கதையில்,

'ஐவேறு அமைந்த அடிசிற பள்ளியும்'

என உணவினை ஐவகைப்பிரிவாக கொண்டு உண்டு நோயற்ற வாழ்வு வாழ்ந்துள்ளனர் நம் தமிழர்கள் என்பதைக் நம்மால் உணரமுடிகின்றது.

பட்டினப்பாலையிலும்

‘சோறுவாக்கிய கொழுங் கஞ்சி,
யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி’ (பட்டினப்பாலை)
என்றும். மேலும்,
‘பெருஞ்சோற்று மிகுபதம்’ - (புறம்: 2)
என புறநானூற்றிலும்,
‘பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை’ - (அகம் :233)

என அகநானூற்றிலும், குறிப்பிடுவதனை நம்மால் தெளிவாக உணரமுடிகின்றது. மேலும் பழங்காலங்களில் தமிழர்கள் ‘சாதம்’ என்பது பொதுவான சொல்லாகவே இருந்துள்ளது. ‘சோறு’ என்றச் சொல்லே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதனை

‘ஆற்றுக்குள் இருந்து அரகரா என்றாலும்
சோற்றுக்குள் இருக்கிறான் சொக்கநாதன்’
ஏன்ற பழம் பாடல் வழி நம்மால் அறியமுடிகின்றது.

உணவு உண்ணும் முறைகள்

பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான ஆசாரகோவையில் பெருவாயின்முள்ளியார் அவர்கள் உணவினை உண்ணும் போது கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து உணவு உண்ணவேண்டும். நிற்குகொண்டோ படத்துக்கொண்டோ கட்டிலின் மீது அமர்ந்து கொண்டோ உணவு உண்ணுதல் கூடாது என்பதனை தெளிவாக விளக்கிக்காட்டியுள்ளார். இதனை

‘நீராடி கால்கழுவி வாய்பூசி மண்டலஞ்செய்து
உண்டாரே உண்டாரெனப்படுவர்’ (ஆ.கோ - 21)

என்ற பாடல் அடிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. மேலும்இ விருந்தினருக்கும் நம்மை சார்ந்த அனைவருக்கும் உண்ண தேவையான உணவினை மன நிறைவோடு கொடுத்த பின்னே நாம் உணவு உண்ண வேண்டும் என்பதனை

‘விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறைபிள்ளை’ (ஆ.கோ - 21)

ஏன்ற பாடல் வரிகள் மூலம் விளக்குகின்றார். நாம் வாழும் இடவசதிக்கு ஏற்ப நல்லவைகளையும் ஏற்றும் தேவையில்லாதவைகளை ஒதுக்கியும் வாழ வேண்டும் என்கின்றது. இதனை

‘ஓழித்த திசையும் வழிமுறையால் நல்ல
முகட்டு வழி ஊண் புகழ்தார் இகழ்ந்தகர்
குட்டு வழி கட்டில் பாடு’ (ஆ.கோ - 23)

தம்மை காட்டிலும் வயதில் முதிர்ந்த சான்றோர்களுடன் உணவு உண்ணும் நிலையில் அவர்கள் உண்ணும் வரை காத்திருந்து பின் உணவு அருந்த வேண்டும். அத்தகையச் சூழலிலும் அவர்களுடன் அமர்ந்து உணவு உண்ணும் பொழுதில் எவ்வளவு சுவையான உணவாயினும் அவர்களின் வலப்பக்கம் மட்டுமே அமர்ந்து உணவு உண்ண வேண்டும் என்கின்றது ஆசாரக்கோவை. இதனை

‘முன்துவ்வார் முன்னெழார் மிக்குறார் ஊனினகண்
ஏன் பெறினும் ஆற்ற வலம் இரார் தம்மிர

பேரியார் தம் பால் இருந்தக் கால்'

(ஆ.கோ - 24)

ஏன்ற பாடல் வரிகள் நமக்கு விளக்குகின்றன.

உணவு வகைகளும் நிலங்களும்

சங்க கால மக்கள் உணவைத்தாளித்தல் அவித்து வேக வைத்தல் வறுத்து அவித்தல் சுடுதல் வற்றலாக்குதல் எண்ணெயில் பொரித்தல் வேக வைத்தல் போன்ற பல்வேறு முறைகளில் சமைத்து உண்டனர் என நம் இலக்கியங்கள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றனர். இந்த உணவு முறைகளில் பலவற்றை இக்காலத்திலும் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். விஞ்ஞானம் வளர்ந்த இக்காலத்திலும் மருத்துவர்கள் நமது பாரம்பரிய உணவுகளையே பரிந்துரை செய்வதனை நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே. அந்தளவிற்கு நமது முன்னோர்களின் உணவு முறை ஆரோக்கியமானதாக இருந்திருக்கின்றது.

தமிழ்மகன் நாவல்களில் உணவுமுறை

படைவீடு நாவலில் சம்பவராயர்கள் தன் நாட்டில் வாழும் அமைச்சர்கள் மற்றும் பிற உறுப்பினர்கள் என அனைவரையும் மட்டுமல்லாமல் இ தன்னைப்போன்ற பிற மன்னர்கள் பலரையும் நாட்டின் இளவரசரே நேரில் சென்று படைவீட்டில் நடைபெறும் விருந்திற்கு அழைத்து வருடா வருடம் உபசரித்தும் மகிழ்ந்ததனை எடுத்துக்கூறி

இளவரசர் துறைமுகம் வழியாக செல்லும் போது கடற்படைத் தலைவன் கேசவன் அவர்களிடம்

“ஆடி சோதி நாளில் படைவீடு வந்து விடுங்கள் முக்கிய அலுவலர்

அனைவரும் அன்றைக்கு படைவீட்டில் இருக்கவேண்டும்”

என்கின்றார் அதற்கு கேசவன்

“விருந்து முடித்துக் கொண்டு கிளம்பலாமே என்றான்”

அதற்கு,

“இப்போதுதான் கடற்மடை அலுவலர்கள் மீன் வறுவலும் கூழும் கெபடுத்தனர். வழியிரல் சுவைப்பதற்கு சிறுநண்டியும் பையில் இருக்கின்றது. இப்போது விருந்துக்கு அவசியமில்லை நான் வருகின்றேன்”.

என மக்கள் முன்னிலையிலும் எந்த பாரபட்டசமும் இல்லாமல் மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து உணவருந்தி வாழ்ந்துள்ளனர் நம் முன்னோர்கள் அதே போல் இந்த வருடமும் முகமதியர்களின் தொல்லைகளை முறியடிக்க நாம் அனைவரும் ஒன்றாக கைக்கோர்த்து நிற்க வேண்டும்.; என்பதனை நினைவூட்டும் தருவாயிலும் இ மன்னர்களை படைவீட்டு விருந்துக்கு அழைக்க தவறவில்லை என்பதை ஆசிரியர் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுவதனை நம்மால் காணமுடிகின்றது.

வனசாட்சி நாவலிலும் மக்கள் உணவின்றி தத்தளிக்கும் நிலையில் மக்கள் அனைவரையும் தன் பேச்சின் மூலமாக கவர்ந்த ஒருவன் உண்ண உணவு உடுத்த உடை இருக்க இடம் என எல்லாவற்றையும் கொடுத்து வேலைக்கான பணத்தையும் கொடுக்கின்றதாக சொல்லி ஆசை வார்த்தைகளைக் காட்டி அழைத்துச்சென்று ஆங்கிலேயர்களிடம் வேலைக்கு கொத்தடிமைகளாக சேர்த்துவிடுகின்றான்.

“ஆள் பிடிக்கின்ற இடத்தில் இப்படியெல்லாம் பேச மாட்டான் தேனொழுகும். ராஜாபோல வாழலாம் என்பான். மண்டபத்தில் வைத்துப் படகில் ஏறிவிட்டாலே மக்கள் எல்லோரும் அவன் கைப்பாவைகள்தான். உட்கார் என்றால் உட்காருவார்கள். நில் என்றால் நிற்பார்கள். ஆனால் அவனுக்கு யாரையும் உட்காரச் சொல்லிபழக்கமில்லை.”

அக்கூட்டத்தில் இருந்த உலகநாதன் நிலைமையை புரிந்துகொண்டு

“கையில் வெலங்கு பொடவில்லையே ஒழிய நாம் எல்லாம் இப்ப ஜெயில் கைதிங்க மெரிதான்...ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு எடத்திலும் எழுதி வெச்சுக்கிறாங்க... இத்தனை ஆளைப் புடுச்சிக்கொண்டாந்தா இவ்ளோ ரூபான்னு கங்காணிக்கு கொடுக்குறதால அவன் நம்மள அடிமைமெரியாத்தான் எழுதி குடுக்குறான்... தப்பிச்சுப்போனா சுட்டுடுவானுங்கன்னு பாத்தோம். அதனால நாம் தோட்டம் போய் சேர்ற வரைக்கும் அமைதியா இருக்கணும்.”

என்று தன்னையும் தன் மக்களையும் ஆற்றுப்படுத்தி நிலைமையை மக்களிடம் உணர்த்துகின்றான் உலகநாதன்.

அவ்வாறு செல்லும் வழியில் உணவின்றி இறந்தவரின் உடலைக்கூட பிதைக்கவிடாமல் அழைத்துச்செல்லும் காட்சியையும் நம்மால் காணமுடிகின்றது. மேலும் அங்குசென்றவுடன் கொடுக்கும் சிறுபொருட்களுக்கும் சம்பளத்தில் பிடித்தம் கொள்கின்றனர். இதுபோக தங்குவதற்கும் நல்ல இடம் கொடுக்காமல் நெருக்கடியில் வாழ வைக்கின்றனர்.

ரத்தினம் இப்போதுதான் கல்யாணம் ஆனவள். பனிரெண்டு பெண்களில் அவள்மீதுதான்

“கங்காணியும் கண்ணாக இருந்தான்.ரொட்டியொ சம்பலோ ஒரு கை அதிகமாகத்தான் விழுந்தது.”

இவ்வாறாக உணவுமுறைகளை பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த கொத்தடிமைத்தொழிலை பிடிக்காமல் நாங்கள் வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டியபோது, கங்காணி

“நாங்களா வேணாங்கிறோம்...? ஒழுங்கா வேலை செய்ய வாங்கடான்னாஇ வந்ததுமே வேலையவுட்டுட்டு எப்படி போறதுன்னு எடுத்துக்கிட்டாம்பாரு. இதுவாடா பெரிமைக்கிற லட்சணம்”

என்று தங்களது உரிமைகுரலை உயர்த்தி அடிமைப்படுத்தலானர். இதுபோன்ற பலகாட்சிகளை நம் கண் முன் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர்.

முடிவுரை

சமுதாயத்தில் பல மனிதர்கள் முறைத்தவறி தமது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தகைய மனிதர்களுக்கு இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற வாழ்க்கைச்சூழலை வகைப்படுத்திக்காட்ட வேண்டியது சான்றோர்களின் கடமையாகும். ‘உணவே மருந்து மருந்தே உணவு’ என்பதை நிறுவுவதற்கே இருபதாம் நூற்றாண்டில் அறிவியல் ஆய்வுகள் நிகழ்ந்து கண்டுபிடித்துள்ள உண்மை ஆகும். இந்த உண்மையை பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் உணர்ந்ததோடு மட்டுமின்றி அதன்படியே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதை நிறுவும் வகையில்இ பல அரிய கருத்துக்களைக் கொண்ட நூலாக தமிழ்மகனின் படைவீடுஇ வனசாட்சி போன்ற நூல்கள் காணப்படுகின்றன.

References

- க்ரியா தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 887, புதிய எண் 2, பழைய எண் 25,
முதல் தளம், 17வது கிழக்குத் தெரு, காமராசர் நகர், திருவான்மியூர், சென்னை - 600 041.
சாமி சிதம்பரனார் குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், பா.எண்.283, மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.
தட்சணாமூர்த்திதமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.6, யாழ் வெளியீடு, யுப 1108, தென்றல் குடியிருப்பு,
மூன்றாவது தெரு, மேற்கு அண்ணா நகர், சென்னை - 600 040.

துரைசாமிப் பிள்ளை, ஓளவை. நற்றிணை, ப.எண்.160, பூம்புகார் பதிப்பகம், 127, பிரகாசம் சாலை, சென்னை - 600 018.

தெ.பெ.மீனாட்சிசுந்தரம் தமிழும் பிற பண்பாடும், ப.102, கௌரா பதிப்பகம், 4டி.186, வெங்கடரங்கன் பிள்ளை தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License